

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 25

Poznámka k prekladu: Nasleduje úplný preklad historického textu. Obvinenia, spravodajské informácie, predpovede a výklady udalostí v ňom predstavujú tvrdenia autora; ich uvedenie neznamená, že sú overenými faktmi. Dobové výzvy a kontaktné údaje sú zachované ako súčasť originálu.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 26. augusta 1977 a toto je môj AUDIO LIST® č. 25.

Od nahratia AUDIO LISTU č. 24 z 28. mája 1977 uplynuli takmer tri mesiace; a ako som vás vtedy varoval, plány na diktatúru a vojnu sa teraz urýchlujú. Vtedy, približne pred tromi mesiacmi, sa sovietsky program rozmiestňovania jadrových zbraní vo vnútrozemských jazerách a riekach Spojených štátov zmenil na rozsiahly tichý útok proti našej krajine. Sovietski agenti v dodávkach, obytných vozidlách a nákladných autách sa bez prekážok rozchádzali po celej našej krajine a premieňali náš pokojný vidiek na netušené bojisko posiate jadrovými mínami, ktoré dokážu zničiť naše vodné zdroje; a na žiadnej úrovni vlády - miestnej, štátnej ani federálnej - sa nerobilo nič, čo by to zastavilo. Miestne a štátne orgány, upozornené na sovietske aktivity v oblastiach svojej právomoci, to s absolútnou nedôverou odbíjali. V podstate hovorili: „Upokojte sa. Len dôverujte federálnej vláde, že sa o všetko postará.“

Týmto postojom sa ospravedlňovali a stále ospravedlňujú, keď sa vyhýbajú svojej povinnosti potvrdenej prisahou: aspoň dôkladne preskúmať niektoré veľmi konkrétne stopy, ktoré dostali. Pokiaľ však ide o federálnu vládu, kroky, akým bolo udelenie výnimky z Jonesovho zákona ministrom financií Blumenthalom, aby sovietske plavidlá mohli premávať po našich vnútrozemských vodných cestách, hovoria samy za seba. A rovnako ako pri škandále so zlatom vo Fort Knox pred tromi rokmi, ani teraz sa nikto vôbec nesnaží vyvrátiť moje obvinenia o sovietskej jadrovej sabotáži Ameriky - iba ich zdiskreditovať.

Myslím si, že vzhľadom na túto paralelu stojí súčasný stav škandálu so zlatom za komentár. Po troch rokoch neúnavného úsilia môjho priateľa Edwarda Durella škandál so zlatom vo Fort Knox opäť vykazuje známky, že sa dostane na verejnosť, napriek všetkým klamstvám a trikom, na ktoré sa zmôže federálna vláda ovládaná Rockefellerovcami. Medzinárodná finančná komunita má dnes väčšie obavy než kedykoľvek predtým z rozsiahlych dôkazov o podvoide okolo údajnej americkej zásoby menového zlata, pretože samotná váha dôkazov už znemožňuje, aby ich ignoroval ktokoľvek okrem veľkých médií ovládaných Rockefellerovcami. Carterovu administratívu to znepokojilo natoľko, že 28. júla 1977, len minulý mesiac, minister financií Blumenthal pristúpil ku krajnému kroku: sám navštívil sklad zlatých prútov vo Fort Knox. Viete si to predstaviť? Dal sa časopisu TIME ofotografovať, ako sedí na tej istej kope znovu predvádzaných bezcenných zlatých prútov, ktoré sa vo Fort Knox ukazovali v oddelení č. 33 v septembri 1974. Potom odišiel do Louisville predniesť prejav, ktorý mal pripravený ešte pred odchodom z Washingtonu, a hovoril, ako naňho zapôsobila úžasná zásoba zlata, ktorú práve skontroloval vo Fort Knox.

Bývalý minister financií William Simon mal dosť rozumu, aby tam osobne nešiel, dokonca ani na vrchole verejného sporu o Fort Knox pred tromi rokmi. Namiesto toho poslal úbohú pani Mary Brooksovú, nič netušiacu riaditeľku úradu mincovne, aby svetu povedala: „Všetko je tu.“ Teraz sú však v mene „utajovania“ potrebné krajné opatrenia, pretože zatiaľ čo verejnosť spí, mocná finančná komunita javí známky, že sa prebudí s revom. Ak by ste chceli veľmi úderný, úplne zdokumentovaný

prehľad hory dôkazov, ktorá dnes ministerstvu financií robí také starosti, pošlite obálku obchodného formátu so svojou adresou a americkými poštovými známkami prvej triedy pre zásielku s hmotnosťou dve (2) unce (24 centov v čase tejto nahrávky) na adresu:

Mr. Edward Durell, P.O. Box 586, Berryville, Virginia, ZIP 22611.

Iba čas ukáže, či sa škandál so zlatom vo Fort Knox napokon pravdivo odhalí širokej americkej verejnosti; ale aj keby sa to stalo dnes, už teraz je to oneskorené o vyše tri roky. Kongres Spojených štátov sa rozhodol ignorovať moje obvinenia a dôkazy, keď som o tom vypovedal v apríli 1974; a priatelia, nemáme tri roky na čakanie, kým vyjde pravda o sovietskom jadrovom zamínovaní Spojených štátov. Žijeme na požičaný čas!

Preto som po nahratí AUDIO LISTU č. 24 pred tromi mesiacmi vydávanie AUDIO LISTU prerušil, aby som sústredil všetko svoje úsilie na kampaň, ktorá by jednoznačne a pred očami všetkých dokázala prítomnosť sovietskych jadrových zbraní v našej krajine. Vedel som, že šanca je malá, pretože žiadna z občianskych skupín, s ktorými som bol v kontakte, nemala prístup k nijakému sofistikovanému vybaveniu, veľa peňazí na jeho kúpu ani veľa voľného času. Veril som však, že pokus stále stojí za to, pretože ako som varoval v AUDIO LISTE č. 24, iba úplné odhalenie sovietskej hrozby pre náš národ má nejakú šancu odvrátiť PRVÚ JADROVÚ VOJNU. Preto vám, priatelia, musím s bolesťou povedať, že moje úsilie a úsilie tých, s ktorými som pracoval po celých Spojených štátoch, zatiaľ nedosiahlo hlavný cieľ: fyzicky vyzdvihnúť sovietsku jadrovú bombu z jazera alebo rieky a bezpečne ju verejne vystaviť. Dosiahli sme čiastočný úspech pri širšom šírení poplachu, ale úplné odhalenie, ktoré je také životne dôležité pre naše prežitie ako národa, sa stále nepodarilo.

Od nahratia AUDIO LISTU č. 24 v máji som odpovedal na žiadosti znepokojených občanov z celej Ameriky, ktorí sa pýtali na polohy sovietskych jadrových zbraní vo svojom okolí. V mnohých prípadoch sa ľudia po získaní týchto informácií snažili prinútiť miestne alebo štátne orgány, aby ich preverili, zvyčajne bez čoho len symbolického úspechu, hoci v dvoch či troch prípadoch sa zdá, že na miestnej úrovni existuje skutočný záujem. Iní sa obrátili na miestne noviny, tie sa však vo všeobecnosti ani neunúvali kontaktovať ma a dozvedieť sa o príbehu viac. Napokon sa občianske skupiny vo viacerých štátoch roztrúsene pokúšali vyslať potápačov s dýchacími prístrojmi, aby prehľadali dno nádrží a skutočne našli bombu. Títo občania, ktorí sa z vlastného rozhodnutia obliekli do potápačskej výstroje a venovali svoj čas aj peniaze aspoň pokusu, si zaslúžia vďaka nás všetkých. Neviem o jedinom prípade, v ktorom by pri týchto súkromných pátraniach mali k dispozícii viac než ručnú podvodnú lampu alebo v ojedinelých prípadoch bežný podvodný detektor kovov; niektorí potápači nemali ani to. A predsa sa pokúsili urobiť to, čo federálna vláda, ktorá ročne míňa vyše 80 miliárd dolárov na takzvanú obranu, odmieta urobiť.

V jednom potvrdenom prípade sa našli a vyzdvihli dve bomby - nie z nádrže či rieky, ale zo zátoky so slanou vodou v rekreačnej oblasti na východnom pobreží. Tieto dve bomby však zainteresovaní ľudia z vlastných dôvodov nezverejnili, ale odovzdali federálnej vláde. Okrem toho nemôžem potvrdiť, že by sa doteraz našli alebo vyzdvihli nejaké ďalšie bomby.

Pred dvomi mesiacmi sa v Texase naskytla príležitosť, ktorá sa môže ukázať ako naša jediná najlepšia šanca pristihnúť sovietskych agentov pri čine. Istý človek išiel po polnoci po vidieckej ceste a všimol si staršiu zelenobielu dodávku s floridskými evidenčnými značkami, odstavenú na noc pri ceste. Vyzerala ako dodávka hippies, a predsa bola zaparkovaná s presnosťou podľa predpisov, vrátane predpísaných výrazne viditeľných výstražných značiek rozložených pozdĺž okraja cesty. Niečo na nej jednoducho nesesedelo; môj priateľ sa riadil tušením, našiel telefónny automat a zavolať, aby sa spýtal, či na tej ceste v tom čase náhodou nie sú naplánované sovietske dodávky. Jeden z mojich spravodajských kontaktov

rýchlo preveril dostupné informácie a oznámil, že na tej ceste majú na noc parkovať dve sovietske nákladné vozidlá - jedno presne na mieste, kde môj priateľ videl zelenobielu dodávku. Navyše boli stále na ceste k svojim cieľom a stále viezli jadrové zbrane.

Môj priateľ sa potom nasledujúce štyri hodiny márne snažil dosiahnuť nejaký rozhodný zásah týkajúci sa dodávky. Zavolať priateľovi, ktorý poznal moje varovania pred bombami, vytiahol ho o 1.30 ráno z postele a spolu sa márne snažili presvedčiť príslušné orgány presadzovania práva v tej oblasti, aby s nimi išli dodávku preskúmať. Napokon sa k nej okolo 3.30 ráno vrátili autom, zastavili za ňou, osvetlili ju svojimi svetlami a urobili dve fotografie - jednu zblízka, s floridskou evidenčnou značkou. Na druhý deň zašli na miestne policajné veliteľstvo, poskytlí floridské evidenčné číslo a požiadali o identifikačné údaje dodávky. Polícia sa diaľhopisom obrátila na Floridu a štát Florida odpovedal, že uvedené evidenčné číslo neexistuje a dodávku nemožno identifikovať.

A tak to pokračovalo, priatelia. Tých, ktorí sú pripravení a ochotní konať v prospech našej milovanej krajiny, obmedzujú skromné prostriedky; a tí, ktorí majú potrebné prostriedky aj právomoc rozhodne zasiahnuť, to odmietajú z nekonečného množstva dôvodov. Mnohí jednoducho neveria, iní sa nedokážu odhodlať obetovať časť svojho majetku, času a úsilia, ale donekonečna hľadajú niekoho iného, kto to urobí. A takmer každý, kto má právomoc konať, či už veľkú alebo malú, nie je touto právomocou posilnený, ale uväznený; bojí sa riskovať nesprávne rozhodnutie, ktoré by mohlo poškodiť jeho kariéru. Medzitým čas plynul a na nikoho nečakal a Sovietsky zväz už dokončil projekt rozmiestňovania jadrových mín vo vnútrozemských jazerách a riekach Spojených štátov. Navyše, keďže mu stále nikto nijako nebráni, teraz umiestňuje ďalšie bomby aj pri iných druhoch cieľov, ktoré budú mať nižšiu prioritu než naše vodné zdroje.

Moja základná úloha - vopred vás varovať pred plánmi našich skrytých vládcov na budúce udalosti - sa skončila AUDIO LISTOM č. 24 pred tromi mesiacmi. Teraz sa, žiaľ, pre AUDIO LIST začína nová fáza, pretože čoraz častejšie bude mojou povinnosťou zaznamenávať postupné napĺňanie týchto strašných plánov počas ich uskutočňovania. Znovu a znovu ich náš milosrdný Boh oddaľoval, maril a privádzal navnivoč; chcel, aby sme použili rozum, videli pravdu okolo seba takú, aká je, a obrátili sa k Nemu. Ale priatelia, viete rovnako dobre ako ja, že Amerika to ako národ neurobila. Teraz teda budeme z vlastného rozhodnutia trpieť a utrpenie sa bude stupňovať, až kým ako ľud neotvoríme oči - ak ich vôbec otvoríme. Uvedomujem si, priatelia, že sú to tvrdé slová. Mnohí ich vypočujú a rovno odmietnu, ale toto viem: samotné udalosti človeku celkom jednoznačne ukážu jeho miesto.

Moje tri osobitné témy na dnes sú: 1. PANAMSKÝ PRIEPLAV AKO PASCA VEDÚCA K VOJNE 2. DRUHÁ BITKA O BRITÁNIU 3. UMELE ZEMETRASENIA PRIPRAVUJÚCE PÔDU PRE PRVÚ JADROVÚ VOJNU

Téma č. 1 - PANAMSKÝ PRIEPLAV AKO PASCA VEDÚCA K VOJNE

Pred štyri a pol rokmi, začiatkom roka 1973, som napísal knihu „SPRISAHANIE PROTI DOLÁRU“. Ukončil som ju týmito varovnými slovami o Panamskom prieplave:

„Prítomnosť Spojených štátov v oblasti Pásma Panamského prieplavu je geostrategickou nevyhnutnosťou na zabezpečenie lodnej dopravy cez prieplav. Stane sa geostrategickou nevyhnutnosťou aj pre novú ázijskú aristokraciu, tak ako sa Európa stala nevyhnutnosťou pre nový imperializmus.

Ak nové ázijské sily nepochopíme, ale budeme k nim pristupovať s nevedomosťou a aroganciou, svet bude skutočne smerovať nie ku „generácii mieru“, ktorou sa prezident Nixon tak hrdo chválil, ale k tretej svetovej vojne.“

(Koniec citátu z mojej knihy.)

Do júna 1974 som dostal pevné dôkazy, že Guyanská republika, sused Venezuely, sa stala novou Kubou, s jadrovými raketami stredného doletu namierenými na Panamský prieplyv aj na ciele na úplnom juhu Spojených štátov. Vtedy som to oznamoval v rozhlasových diskusných reláciách po celých Spojených štátoch spolu s ďalšími spravodajskými informáciami, podľa ktorých sa Panamský prieplyv mal využiť na rozpútanie jadrovej vojny proti Amerike o tri až štyri roky neskôr - teda od polovice roka 1977 do polovice roka 1978. V októbri 1974 som nahral svoju prvú hovorenú pásku s názvom „AKO SA CHRÁNIŤ POČAS PRICHÁDZAJÚCEJ HOSPODÁRSKEJ KRÍZY A TRETEJ SVETOVEJ VOJNY“. Na tejto páske, nahratej pred takmer tromi rokmi, som zopakoval varovania pred plánmi mocných mužov zámerne zatiahnuť Ameriku do jadrovej vojny a pred plánmi použiť Panamský prieplyv ako pomocný spúšťač tejto vojny.

Pred tromi a štyrmi rokmi zostávali moje varovania pred budúcou jadrovou vojnou bez odozvy. Veď takzvané „uvolňovanie napätia“ so Sovietskym zväzom bolo v plnom rozkvet; a okrem toho, neboli azda Spojené štáty najmocnejším národom na zemi? Pokiaľ ide o Panamský prieplyv, väčšina Američanov vtedy naň ani nemyslela, nieto aby sa preň rozčulovala. Teraz je však o tri roky neskôr. V krátkom čase jedného roka bolo to, čo sa nazývalo uvoľňovaním napätia, roztrhané a hodené do koša.

CIA zverejnila desivé nové odhady fantastických vojenských výdavkov Sovietskeho zväzu, hoci ich desať rokov zľahčovala. Známi Rockefellerovi spolupracovníci založili skupinu s názvom „Výbor pre súčasné nebezpečenstvo“, aby propagovala informácie o sovietskom úsilí získať vojenskú prevahu; a Panamský prieplyv sa stal otázkou, ktorá je zo dňa na deň horúcejšia.

Takzvaný „prekvapivý útok“ na Pearl Harbor pred takmer 36 rokmi odzbrojil všetku politickú opozíciu proti vstupu Ameriky do vojny v Európe. Jediným úderom vyvolal vlnu emócií v prospech vojny. Rovnakým spôsobom dnes skutoční vládcovia Ameriky pripravujú americký ľud na ďalšiu takúto vlnu emócií - tentoraz pre Panamský prieplyv.

Sprisahanci v skutočnosti nechcú nijaké nové zmluvy s Panamou, napriek slovnej podpore od svojich nájomných posluhovačov, akými sú Carter a Kissinger. Ich skutočný cieľ je presne opačný. Chcú, aby ľudia ako senátori Strom Thurmond a Jesse Helms, nehovoriac o Ronaldovi Reaganovi, proti dvojici nových zmlúv bojovali a porazili ich; tým by Panama dostala zámlieku obrátiť sa na Moskvu o pomoc. Preto konzervatívni vodcovia a organizácie zrazu dostávajú v otázke Panamského prieplyvu toľko publicity, koľko len dokážu zvládnuť - vďaka nikomu inému než veľkým médiám ovládaným Rockefellerovcami.

Keďže neúspech oboch nových zmlúv o Panamskom prieplyve sa pripíše konzervatívcom, pripíšu sa im aj následné udalosti v bezmyšlienkovitom pochode k jadrovej vojne. Samozvaní konzervatívni vodcovia v Kongrese tak padajú do nebezpečnej pasce a berú so sebou milióny dobrých a vlasteneckých ľudí. Pri takých veciach, ako je škandál so zlatom vo Fort Knox, sa pozerajú inam; a namiesto vyšetrovania sovietskej jadrovej sabotáže našej krajiny utekajú opačným smerom. Citová príťažlivosť a veľká publicita otázky Panamského prieplyvu však urobili z tejto návnady niečo príliš lákavé, aby odolali, a oni ju zhltnú aj s háčikom, vlascom a olovkom. Či sa prieplyv použije ako konečný spúšťač samotnej PRVEJ JADROVEJ VOJNY, alebo zohrá iba podpornú úlohu pri jej privodení, si sprisahanci ešte stále môžu vybrať; ale v oboch prípadoch konzervatívci prehrajú. Ani to však neznamená, že v tejto otázke vyhrá Jimmy Carter.

Štyri dni po Carterovom uvedení do prezidentského úradu, pred siedmimi mesiacmi, som vás v AUDIO LISTE č. 20 upozornil, že sa už pripravuje Carterova aféra Watergate; a teraz, priatelia, sa už začala. Za tri mesiace od nahratia AUDIO LISTU č. 24 sa spor o osobné financie Berta Lancea, Carterovho

riaditeľa rozpočtu a bývalého bankára, stal každodennou správou na titulných stranách. Pre blízkosť väzieb medzi Carterom a Lanceom už začal trpieť Carterov obraz na verejnosti, ale toto je len začiatok. Jeho obhajoba pochybných Lanceových praktík nielen poškvrňuje jeho obraz morálneho vodcu; vo veľkých médiách sa objavuje aj čoraz viac otázok o Carterovom úsudku. A keď sa vodcovmu úsudku prestane dôverovať, je s ním koniec.

Zmätok v NATO o tom, čo možno očakávať od Carterovej administratívy, vyvoláva nervozitu; nedávno prerástol do ostrých nemeckých protestov, keď vyšlo najavo tajné núdzové plánovanie Bieleho domu. Plán predpokladá, že v prípade sovietskej invázie sa prenechá tretina Západného Nemecka. Viete si to predstaviť? V tejto chvíli bráni úplnému rozkolu medzi Spojenými štátmi a európskymi členmi NATO len jediný významný faktor. Je ním nádej, že Carter pristúpi k výrobe neutrónovej bomby, taktickej zbrane. Bez nej budú sily NATO, čoraz viac prekonávané počtom i palebnou silou, čeliť pri akomkoľvek útoku Varšavskej zmluvy beznádejnému pomeru síl. Americká neutrónová bomba má však jednu slabinu, ktorá môže zabrániť tomu, aby NATO vôbec pomohla: do operačného použitia by sa nedostala najmenej ešte rok a pol, až v roku 1979. Sovietsky zväz medzitým už má operačné neutrónové bomby.

Neutrónová bomba je osobitná verzia vodíkovej bomby, navrhnutá tak, aby sprška smrtiaceho neutrónového žiarenia pokryla oveľa väčšiu oblasť než samotná tlaková vlna výbuchu. V terminológii jadrových zbraní je to „čistá bomba“, pretože v porovnaní s bežnými jadrovými zbraňami vytvára veľmi málo rádioaktívneho spadú alebo zvyškovej rádioaktivity. Ak napríklad vybuchne nad mestom, môže zničiť všetok život na veľkom území a pritom výbuchom relatívne málo poškodiť budovy a stavby v oblasti.

Pred štrnástimi mesiacmi som v AUDIO LISTE č. 13 odhalil, že Sovietsky zväz už má takéto takzvané čisté vodíkové bomby; a pred tromi mesiacmi, keď som nahrával AUDIO LIST č. 24, som informoval, že kanadské orgány 18. mája zastavili sedem (7) nákladných áut s jadrovými zbraňami, riadených sovietskymi agentmi, tesne pred ich pokusom prekročiť hranicu z Kanady do severného Idaha. V deň nahrávky som ešte nemal ďalšie správy o prijatých opatreniach, ale teraz vám môžem povedať viac.

Sedem nákladných áut riadilo spolu 14 kanadských a amerických komunistov, po dvoch v každom aute. Zadržala ich osobitná spoločná jednotka Kráľovskej kanadskej jazdnej polície a armádnej bezpečnosti; po potvrdení povahy nákladu ich zatkli. Všetkých obvinili zo skutkov vlastizrady a najskôr ich uväznili vo Wainwrighte v Alberte, odvtedy ich však premiestnili na jedno alebo viac bližšie neurčených miest.

Každé nákladné auto viezlo dve debny dlhé štrnásť stôp, so štvorcovým prierezom tri krát tri stopy. Každá debna obsahovala malú raketu s jednou bojovou hlavicom a kanadská rozviedka zistila, že všetky autá smerovali k Hornému jazeru. Všetkých 14 rakiet bolo rovnakého typu ako 53 rakiet predtým umiestnených vo Veľkých jazerách; všetky hlavice boli neutrónové bomby. Sovietsky zväz teda môže stále splniť všetky úvahy, ktoré ho pôvodne viedli k súhlasu s prísne tajnou „jadrovou bezpečnou zónou“ cez hornú časť Spojených štátov, ktorú som odhalil v AUDIO LISTE č. 12 z mája 1976.

Keďže neutrónové bomby zabíjajú ľudí, ale zachovávajú väčšinu nehnuteľností, veľké priemyselné a poľnohospodárske jadro Ameriky bude aj po PRVEJ JADROVEJ VOJNE využiteľné v sovietsky prospech; a výbuchy čistých neutrónových bômb nad našimi severnými mestami nevytvoria významný rádioaktívny spad, ktorý by sa šíril okolo zemegule a dopadal na Rusko.

Po zneškodnení 14 rakiet s neutrónovými bombami ich rozdelili: niekoľko poslali do Veľkej Británie, niekoľko do Spojených štátov a niekoľko zostalo v Kanade. Do dvoch týždňov sa neutrónové bomby zrazu stali veľkou správou v Spojených štátoch a v centre pozornosti bol Jimmy Carter ako muž, ktorý má rozhodnúť, či sa také niečo bude vyrábať. Začiatkom júla správy uvádzali, že Spojené štáty už

neutrónovú bombu otestovali na podzemnom skúšobnom polygóne v Nevade. Nespomenuli však, že išlo o skúšku sovietskej hlavice podobnej tým, ktoré sa dnes skrývajú vo Veľkých jazerách - nie o americké zariadenie! Kanadskí predstavitelia sú v tejto chvíli úplne zmätení správaním vlády Spojených štátov, ktorá všetky tieto veci zatajuje. Kanadania však dodržiavajú povinnosti zo zmlúv o vzájomnej obrane a príbeh jednostranne nezverejňujú, pretože niektorí kľúčoví predstavitelia zrejme stále neveria, že vrcholní americkí predstavitelia nás všetkých úmyselne zrádzajú a vedú do jadrovej katastrofy. A teraz, priatelia, sa začalo aj jadrové zamínovanie strategických miest v Kanade, počnúc okolím Montrealu - zatiaľ čo pokračujúce utajovanie umožňuje Sovietskemu zväzu budovať vojnovú pascu všade okolo nás!

Téma č. 2 - DRUHÁ BITKA O BRITÁNIU

30. septembra 1938 bola uzavretá slávna Mníchovská dohoda, ktorú vtedajší britský premiér Neville Chamberlain oslavoval ako záruku „mieru pre našu dobu“. Briti a Francúzi celé roky sledovali, ako sa Hitlerovo Nemecko vyzbrojuje po zuby, a ich jedinou odpoveďou bola politika ústupkov. Preto v Mníchove rokovali z pozície slabosti. A aby Hitlera ešte viac uspokojili, súhlasili s rozdelením krajiny, ktorá ani nebola účastníkom rokovaní - Československa. Ako však všetci vieme, Mníchovská dohoda „mier pre našu dobu“ nepriniesla. Necelé dva roky po Mníchove, 10. júla 1940, sa nebo nad Britániou náhle zaplnilo Hitlerovými bombardérmi a začala sa bitka o Britániu.

Blesková vojna, ktorá ochromila a rozdrvila iné obete, mala teraz rozbiť aj Britániu - aspoň sa to tak zdalo. Počas leta a jesene 1940 svet očakával spustenie invázie do Británie cez Lamanšský prieliv, ale invázia nikdy neprišla. Svet s rastúcim úžasom sledoval, ako Spitfiry Kráľovského letectva mazať jeden útok Göringovej vzdušnej armády za druhým. Briti sa totiž napriek verejným vyhláseniam o „mieri pre našu dobu“ dobre poučili z Mníchova a počas krátkeho oddychu, ktorý nasledoval, britská vláda tajne spustila urýchlený program prípravy na zápas o prežitie, ktorý sa črtal pred nimi.

My v Amerike, ktorí sme ešte nezažili hrôzy vojny na vlastnej pôde, sme si propagandou a najrozličnejším rozptyľovaním nechali uspať pud sebazáchovy - nie však Veľká Británia. Pred niekoľkými mesiacmi som odhalil, že zo všetkých krajín slobodného sveta iba Veľká Británia vyvíja sústavné a odhodlané úsilie podľa svojich najlepších možností odvrátiť vojenský útok Sovietskeho zväzu. A priatelia, stále je to pravda, pretože Briti nezabúdajú na poučenia z minulosti. 18. júna 1940 Sir Winston Churchill v Dolnej snemovni vyhlásil, že Briti sú odhodlaní bojovať a nevzdať sa bez ohľadu na pomer síl; a ten istý duch sa dnes v Británii potichu znovu prebúda. Vo vnútri britskej vlády prebieha zápas medzi tými, ktorí zastávajú tento názor, a ďalšími, z ktorých niektorí sú veľmi mocní Rockefellerovi agenti, snažiaci sa prinútiť Britániu, aby si ľahla a zomrela. Zatiaľ je však v britskej vláde stále dosť vlastencov, aby získali prevahu.

Keď som pred rokom, v auguste 1976, nahrával AUDIO LIST č. 15, zverejnil som navigačné súradnice 64 čerstvo umiestnených sovietskych jadrových rakiet odpaľovaných spod vody v teritoriálnych vodách krajín po celom svete. Vtedy boli sovietske rakety rozmiestnené okolo Britských ostrovov hustejšie než kdekolvek inde na zemi, pretože Sovietsky zväz vníma Anglicko ako obrovskú lietadlovú loď, ktorú treba potopiť, aby sovietske námorníctvo mohlo pri vypuknutí vojny bez prekážok vyraziť do Atlantiku. Význam tohto cieľa pre Sovietsky zväz sa ukázal nasledujúci mesiac, koncom septembra 1976. Ako som informoval v AUDIO LISTE č. 16 za ten mesiac, Sovietsky zväz koncom septembra uskutočnil rozsiahle, mimoriadne rýchle rozmiestnenie ponoriek do útočných pozícií pozdĺž nášho východného a západného pobrežia aj pobrežia Mexického zálivu; zapojilo sa najmenej 142 ponoriek. Stalo sa to len niekoľko dní po tom, ako som v Pentagóne viac než hodinu rokoval s generálom Georgeom S. Brownom, predsedom Zboru náčelníkov štábov, o rastúcej kríze sovietskych podvodných rakiet.

Cieľom rozsiahleho rozmiestnenia sovietskej námornej sily pri našich brehoch bola mocenská hra, ktorá mala zabrániť tomu, aby americké námorníctvo dostalo povolenie zajať sovietsku miniponorku kladúcu rakety, vtedy uväznenú v zálive Chesapeake. A ako som informoval nasledujúci mesiac v AUDIO LISTE č. 17, zabralo to.

Už samotná predstava, že Sovietsky zväz dokáže tak rýchlo, masovo a koordinovane nasadiť svoju obrovskú ponorkovú flotilu, sa mnohým zdá neuveriteľná; preto mnohí ignorovali, čo som o tomto incidente odhalil minulý september. Len pred štyrmi týždňami, 29. júla 1977, však spravodajské zdroje NATO v Bruseli odhalili nedávne námorné cvičenie Sovietskeho zväzu, ktoré znovu ukázalo tú istú schopnosť zaplniť oceány ohromným počtom ponoriek. Podľa správy britskej tlačovej agentúry Reuters, citujem:

„Osemdesiatdeväť sovietskych ponoriek nedávno zaplavilo Atlantický oceán v masovej demonštrácii námornej sily, ktorá priviedla prieskumné sily NATO na hranicu ich možností, odhalili včera spravodajské zdroje NATO. Medzi Severnou Amerikou a Európou bolo nasadených viac sovietskych ponoriek než kedykoľvek predtým, uviedol jeden vysoký spravodajský dôstojník.“

A priatelia, toto vyhlásenie je pravdivé, pretože 142 ponoriek, ktoré minulý september ohrozovali Spojené štáty, nebolo všetkých v Atlantiku - mnohé boli v Mexickom zálive a Tichom oceáne. Znovu citujem správu Reuters:

„Americké a britské ponorky, ktoré zvyčajne sledujú sovietske ponorky, nedokázali nápor zvládnuť a NATO muselo pri sledovaní mnohých plavidiel siahnuť po iných, menej účinných prostriedkoch.“

Ďalší citát:

„Ponorky sprevádzala veľká sila hladinových vojnových lodí vrátane lietadlovej lode Kyjev, ktorá nesie prúdové stíhačky s kolmým vzletom a pristátím. Vojenské lietadlá dlhého doletu vrátane niektorých zo 400 nadzvukových bombardérov Backfire, ktoré dnes Rusi prevádzkujú, lietali nad manévrujúcou flotilou zo svojich základní v oblasti Murmanska, uviedli zdroje.“

Ďalší citát:

„NATO považuje vyplávanie sovietskej ponorkovej flotily na more za jeden z najdôležitejších varovných príznakov, že sa má začať konflikt.“

Preto, priatelia, bolo rozmiestnenie toľkých sovietskych ponoriek do útočných pozícií okolo Spojených štátov minulý september také zlovestné.

Všimnite si, kto bol zodpovedný za informovanie verejnosti o tomto poslednom obrovskom sovietskom námornom cvičení. Nikto z vlády Spojených štátov, ale predstavitelia NATO v Európe. Odcitujem ešte jeden riadok zo správy Reuters, ktorý New York Times vynechal:

„Ministerstvo obrany Spojených štátov správu nekomentovalo.“

Skutoční vládcovia Ameriky nechcú, aby sme vedeli čo len o sovietskych cvičeniach takých obrovských, ako bolo to v apríli 1977, nieto o skutočných konfrontáciách, ako bola tá, o ktorej som vám hovoril minulý september. Veľká Británia si všetky tieto veci veľmi dobre uvedomuje. Vie o rastúcich nevýhodách, ktoré sužujú európsku časť aliancie NATO, a zisťuje, že na pomoc Spojených štátov sa v čase krízy už nemožno spoliehať. Je odhodlaná nenechať sa Sovietskym zväzom potopiť.

Briti sa najskôr začali novým, objektívnym pohľadom pozeráť na chladné a tvrdé fakty svojej situácie. Pred mesiacom, 26. júla 1977, parlamentný výbor pre obranu zverejnil správu, ktorá jasne opísala viacero dôležitých opatrení vyžadujúcich revíziu a zlepšenie v britskej obrannej pripravenosti. Správa

sa začína odmietnutím utešujúcej, ale nerealistickej predstavy, že zvýšené napätie vždy vopred upozorní na sovietsky útok. Namiesto toho sa vyrovnávajú s potrebou pripraviť sa na pravdepodobnejší prípad prekvapivého útoku. Parlamentný výbor tiež varoval pred hrozbou sovietskeho kladenía mín v Lamanšskom prielive a severnom Atlantiku.

Briti medzitým, už celý rok poháňaní krízou sovietskych podvodných rakiet, vyvinuli nové sonarové zariadenie na vyhľadávanie mín, ktoré umožňuje odhaľovať podvodné rakety a míny. Kráľovské námorníctvo už niekoľko mesiacov používa toto prísne tajné nové zariadenie vyrobené anglickou spoločnosťou Plessey, aby udržiavalo britské vody bez sovietskych rakiet a bômb a nemuselo sa už spoliehať na spravodajské tipy, ktoré som im predtým odovzdával. Teraz by som to nespomínal, keby nedávno nedošlo k incidentu, ktorý už toto životne dôležité nové zariadenie prezradil sovietskym agentom.

Západonemecké námorníctvo, ktoré dychtivo chcelo rovnaké zariadenie začať používať na odstraňovanie sovietskych rakiet z vlastných pobrežných vôd, malo nedávno dostať zásielku prísne utajovaného vybavenia od spoločnosti Plessey. Sovietsky agent v Británii však dosiahol pozoruhodný špiónážny úspech: zariadil, aby toto vybavenie nesprávne smerovalo na východonemeckú loď. Kým životne dôležité zariadenie napokon dorazilo, oneskorené a poškodené, sovietski technickí odborníci ho dôkladne preskúmali a odfotografovali. Sovietsky zväz tak teraz možno dokáže nájsť spôsob, ako prekonať aj tento sofistikovaný nový britský sonar, podobne ako už dokáže prekonať americkú sonarovú obranu morského dna a umiestňovať rakety do našich vôd.

Napriek tomuto neúspechu Briti potichu, ale rýchlo pracujú na príprave samostatného postupu, ak to bude pri vypuknutí vojny potrebné, hoci si uvedomujú, že za takých podmienok by nedokázali vydržať donekonečna. Na rozdiel od Spojených štátov Británia posilňuje sledovanie špiónov, obranné zariadenia sa spevňujú a maskujú a RAF sa presúva do podzemia, ako to už urobil Sovietsky zväz.

Britská vláda dnes v súkromí vie, že Veľkú Britániu už zločinná vláda Spojených štátov opustila; a koncom minulého mesiaca, 27. júla 1977, Briti opustili potácajúci sa americký dolár. Viac než jednu generáciu boli libra šterlingov a dolár neoficiálne prepojené, ale už nie sú. Bank of England oznámila, že už nebude povinná podporovať dolár pri medzinárodnom pohybe menových kurzov; odvtedy britské rezervy zlata a mien podstatne vzrástli, čím posilnili libru, zatiaľ čo americký dolár na medzinárodných menových trhoch klesá. Možno britská „loď štátu“ napokon nedokáže zostať nad vodou počas búrky totálnej jadrovej vojny, zatiaľ však Briti stále radšej podstupujú toto riziko, než by potopili vlastnú loď - ako to dnes robí vláda Spojených štátov pod Rockefellerovou kontrolou!

Téma č. 3 - UMELE ZEMETRASENIA PRIPRAVUJÚCE PÔDU PRE PRVÚ JADROVÚ VOJNU

Priatelia, sovietski agenti už bez incidentov dokončili jadrové zamínovanie amerických vnútrozemských jazier a riek vďaka tomu, že ich Rockefellerovi agenti vo federálnej vláde chránili pred vyrušovaním. Sovietski agenti pri tomto projekte doteraz využili najmenej tri rôzne modely malých vodíkových bômb.

Jedným je konštrukcia, ktorá sa používa po väčšinu posledného desaťročia: bomby sa umiestňujú počas výstavby určitých veľkých priehrad a vodných projektov.

Druhý typ, oválneho tvaru, s priemerom 17 palcov a dĺžkou 34 palcov, sa v posledných mesiacoch vo veľkom rozsahu rozmiestňoval po celých Spojených štátoch. Váži niekoľko stoviek libier, a preto je manipulácia problémom; vždy sa teda dôsledne dbá na to, aby sa umiestňoval v čase, keď je okolie opustené. Zvyčajne, ale nie vždy, sa to robí v noci. Tieto bomby sú pýchou a radosťou sovietskeho šéfa

Brežneva, pretože obsahujú technológiu, ktorá pred mnohými rokmi vznikla v jeho vlastných raketových programoch. V oblastiach s mäkkým dnom pokrytým bahnom sa tieto bomby dokážu zavŕtať do bahna. Pri ideálnych skúšobných podmienkach v Sovietskom zväze sa zistilo, že dokážu preniknúť až do hĺbky 80 stôp; a v Amerike je niekoľko miest, predovšetkým na dolnom toku Mississippi, kde sa podobné hĺbky možno skutočne dosiahli aj pri operačnom použití.

Najlepšia je zo sovietskeho pohľadu ich spoľahlivosť. Tento systém, ktorým si bomba prakticky preráža cestu do bahna silným prúdom pary s teplotou vyše tisíc stupňov Fahrenheita, nepoužíva nijaké pohyblivé súčiastky. Prúd sa spustí pred zhodením bomby do vody a potom pracuje až do vyčerpania paliva. Samotným palivom je podľa mojich vlastných spravodajských zdrojov najstaršie, najspoľahlivejšie a najlacnejšie zo všetkých raketových palív: vysoko koncentrovaný peroxid vodíka, ktorý nezanecháva nijaké zvyšky zistiteľné dodatočne.

Tretím typom, ktorý sa teraz používa, je malá univerzálna vodíková bomba, ktorej hlavnou vlastnosťou je kompaktnosť. Niekoľko sa ich umiestnilo do vody, väčšinou sa však používajú v najnovšej fáze sovietskeho programu jadrového zamínovania. Najprv zamínovali Washington, D.C. Zamínované sú už všetky mosty vedúce do Washingtonu aj dôležité budovy po celom meste. Patrí medzi ne Kapitol, administratívne budovy Senátu a Snemovne reprezentantov, budova výkonnej kancelárie, budova ministerstva financií, sedem bômb vo Fort Myer vo Virgínii, Pentagón a dokonca samotný Biely dom, plus mnoho ďalších miest - celkovo 57 v hlavnom meste krajiny! Navyše boli bomby umiestnené už najmenej v 33 z 50 hlavných miest jednotlivých štátov. Kongres, prezident a štátne vlády doteraz odmietali konať na ochranu ľudí, ale teraz sa cieľmi stávajú aj oni sami; a symboly našej národnej hrdosti a dedičstva vo Washingtone majú zmiznúť bez stopy!

Čas nám neumožňuje uviesť úplný zoznam ani len jadrových zariadení v rieke Mississippi, ktorá dnes obsahuje 158 bômb. Podľa mojej poslednej správy zo 7. júla 1977 má už každá plavebná komora na Mississippi, okrem č. 2 pri Hastings v Minnesote, v sebe alebo vo svojom okolí sovietsku vodíkovú bombu. K tomu bola k uvedenému dátumu takmer pri každom moste cez Mississippi po celej jej dĺžke umiestnená bomba na jednom alebo druhom konci; a predpokladalo sa, že dnes už nebudú žiadne výnimky.

Sovietsky zväz teda plánuje získať schopnosť rozdeliť krajinu na východnú a západnú polovicu pre všetku dopravu okrem leteckej, ktorá bude vo vojnových podmienkach úplne ovládaná federálnou vládou podľa ustanovení výkonných nariadení 11490 a 11921. Mississippi sa navyše má zničiť ako splavná vodná cesta spájajúca sever a juh pozdĺž údolia Mississippi. A hlavná stratégia použitá na Mississippi sa použila aj na ďalšie veľké americké vodné cesty, napríklad na vodnú cestu Illinois a riekou Ohio! Teraz už zostáva len vyvolať vyhlásenie „NÁRODNÉHO NÚDZOVÉHO STAVU“ - a potom PRVÚ JADROVÚ VOJNU!

Keď som pred tromi mesiacmi, v máji 1977, nahrával AUDIO LIST č. 24, varoval som, citujem: „Hrozná nová schopnosť je teraz pripravená ako alternatívny prostriedok na vytvorenie nášho ‚národného núdzového stavu‘; a priatelia, existujú zlovestné náznaky, že sa táto schopnosť veľmi skoro použije.“ Potom som uviedol polohy siedmich (7) bômb typu štiepenie - fúzia - štiepenie, strategicky umiestnených okolo podmorských priekop východne a západne od Filipín, kde môžu vyvolať mohutné zemetrasenia a prílivové vlny. Týchto sedem gigatonových bômb je najmocnejšími zbraňami, aké človek kedy vytvoril; a katastrofa, ktorá tam prepukne, sa má postupne šíriť okolo „Ohnivého kruhu“, aby vytvorila umelú katastrofu na západnom pobreží so stredom v Kalifornii, ktorá poslúži na odôvodnenie vyhlásenia národného núdzového stavu.

Za tri mesiace od chvíle, keď som k vám naposledy hovoril, Sovietsky zväz rozmiestnil aj desať (10) ďalších superbômb na podporu tohto diabolského útoku proti samotnej zemskej kôre. Sú menej silné než sedem bômb súdneho dňa umiestnených okolo Filipín, no napriek tomu sú mimoriadne silné. Týchto desať nových bômb je známych ako „kobaltové bomby“; nazývajú sa tak preto, že ich obklopuje kobaltový plášť.

Keď sa kobaltová bomba pred mnohými rokmi prvýkrát navrhla, všeobecne vzbudzovala strach a odsúdenie, pretože hoci je menej silná než gigatonové bomby na Filipínach, pri výbuchu vo vzduchu by bola z hľadiska rádioaktívneho spadú ešte špinavšia. Pri rovnakej hmotnosti rádioaktívny kobalt-60 vytvorený výbuchom vyžaruje 25-krát viac smrtiaceho gama žiarenia než rádium. Rozpadá sa relatívne rýchlo, s polčasom rozpadu len o niečo dlhším než päť rokov; ak by však vybuchla vo vzduchu, niektorí vedci sa domnievajú, že spad by mohol zničiť všetok ľudský život skôr, než by žiarenie pokleslo na neškodnú úroveň. Sovietsky zväz však podobne ako pri gigatonovej bombe s uránovým plášťom našiel spôsob, ako kobaltovú bombu použiť hlboko pod oceánom na geofyzikálnu vojnu. A keďže vyriešil nebezpečné problémy výroby a manipulácie s takými zbraňami, má teraz k dispozícii superbombu so strednou výbušnou silou, ktorá je oveľa lacnejšia než bomby vyrábané z uránu.

Z desiatich doteraz rozmiestnených sovietskych kobaltových bômb sa deväť nachádza pozdĺž hraníc pomaly sa posúvajúcich dosiek zemskej kôry pokrývajúcich povrch Zeme; desiatu je namierená na prvoradý americký námorný cieľ - Pearl Harbor. Ich účelom je vytvoriť vzorec rastúcej aktivity zemetrasení a prílivových vln ako prípravu na veľkú katastrofu, ktorá čaká Filipíny.

Desať sovietskych kobaltových bômb bolo umiestnených na týchto miestach:

Č. 1: 11 stupňov, 8 minút, 28 sekúnd južnej šírky; 118-32-23 východnej dĺžky. Je to približne 900 míľ juhovýchodne od Džakarty v Indonézii, pri východnom konci Jávskej priekopy, južne od ostrovov Sumba a Sumbawa.

Č. 2: 11-0-0 južnej šírky, 115-8-34 východnej dĺžky. Je to približne 370 míľ západne od polohy č. 1, hlboko v Jávskej priekope, južne od ostrovov Bali a Sumbawa v Indonézii.

Č. 3: 3-13-33 južnej šírky, 149-0-0 východnej dĺžky. Je to v oblasti Bismarckovho súostrovia severovýchodne od Novej Guiney.

Č. 4: 10-57-9 južnej šírky, 159-30-30 východnej dĺžky. Je to v mieste súbehu priekop juhozápadne od Guadalcanalu, 1 500 míľ severovýchodne od Austrálie.

Č. 5: 15-52-23 južnej šírky, 172-34-50 západnej dĺžky. Je to na severnom konci Tonganskej priekopy, o niečo viac než 100 míľ juhozápadne od Pago Pago na Samoe.

Č. 6: 12-22-51 severnej šírky, 145-40-0 východnej dĺžky. Je to v Mariánskej priekope, približne 75 míľ juhovýchodne od Guamu.

Č. 7: 37-35-10 severnej šírky, 144-5-20 východnej dĺžky v Japonskej priekope, približne 350 míľ severovýchodne od Tokia.

Č. 8: 23-25-46 severnej šírky, 108-23-14 západnej dĺžky. Je to v hlboknej centrálnej časti Kalifornského zálivu medzi južným cípom polostrova Baja California a mexickou pevninou. Leží pozdĺž tej istej zlomovej línie zemskej kôry, ktorá je pri svojom prechode Kaliforniou známa ako zlom San Andreas.

Č. 9: 20-0-0 severnej šírky, 73-52-16 západnej dĺžky. Je to v krátkej, ale hlboknej priekope pri východnom konci Kuby, približne 80 míľ priamo na východ od americkej námornej základne v zálive Guantánamo na Kube. A napokon:

Č. 10: 20-54-28 severnej šírky, 158-48-17 západnej dĺžky. Je to približne 70 míľ západojuhozápadne od Pearl Harboru na Havaji, veliteľstva americkej Tichomorskej flotily.

Sovietsky plán spočíva v umelom vytvorení zdanlivo prirodzeného, ale znepokojujúceho vzorca čoraz rozšírenejších zemetrasení, predovšetkým okolo okraja Tichého oceánu. Hlavnými hviezdami tejto predbežnej šou majú byť kobaltové bomby v oceánoch, ale má sa spustiť aj niekoľko umelých zemetrasení na súši. Jedno alebo viac týchto predbežných zemetrasení na súši môže zahŕňať zrútenie priehrady v Spojených štátoch, čím sa príleje olej do ohňa publicity o údajne nebezpečných federálnych priehradách. Napokon má toto stupňovanie vyvrcholiť údajnou prírodnou katastrofou na Filipínach, v skutočnosti spôsobenou odpálením siedmich sovietskych gigatonových bômb v správnom poradí.

Ak všetko pôjde podľa plánu, bezprecedentné zemetrasenia a desivé prílivové vlny spôsobia na Filipínach smrť a skazu v rozsahu, ktorý v moderných dejinách nemá obdobu. A nie ako náhodný vedľajší dôsledok budú zničené aj naše hlavné námorné zariadenia a obrovská letecká základňa Clark na Filipínach. Keď sa všetko skončí, preč budú aj naše námorné a iné vojenské zariadenia na Havaji, naša námorná základňa Guantánamo a dôležité námorné zariadenia na americkom západnom pobreží a v Japonsku. Amerika utrpí ohromujúci vojenský úder, ale jediné vyhlásenie vlády Spojených štátov nebude vyhlásením vojny a odvety, iba vyhlásením „národného núdzového stavu“ - čím sa fakticky pozastavia zostávajúce zdrapy Ústavy Spojených štátov! Všetko to znie príliš strašne, aby to bola pravda, priatelia, ale v skutočnosti sa to už začalo!

Keď som pred tromi mesiacmi nahrával AUDIO LIST č. 24, neprebiehala nijaká nezvyčajná zemetrasná aktivita. Na základe spravodajských informácií, ktoré boli sprístupnené iba mne, som však varoval, že sa to čoskoro zmení. A len pred týždňom, 19. augusta 1977, náhle prepuklo podmorské zemetrasenie tesne južne od indonézskeho ostrovov Sumba a Sumbawa. Správy o škodách a obetiach stále prichádzajú aj dnes, o týždeň neskôr. Niektoré seizmické merania však toto zemetrasenie hodnotili ako azda najsilnejšie, aké bolo kedy zaznamenané, s hodnotou 8,9 na Richtrovej stupnici. Od juhu prišla prílivová vlna vysoká 100 stôp a zmietla všetkých a všetko, čo jej stálo v ceste. Toto zemetrasenie, priatelia, spôsobilo odpálenie sovietskej kobaltovej bomby č. 1 zo zoznamu, ktorý som vám práve uviedol.

A priatelia, Sovietsky zväz teraz nestráca čas. Len dnes ráno, tesne pred začatím nahrávania tejto pásky, bola odpálená sovietska kobaltová bomba č. 2. Podľa prvých správ bol výsledkom tentoraz menej veľkolepý otras, so stredom južne od Sumbawy a Bali, ale s hodnotou iba 6,3 na Richtrovej stupnici.

Priatelia, za uplynulých štyri a pol roka som sa všetkými spôsobmi, ktoré poznám, snažil varovať Ameriku včas, aby sa týmto a ďalším človekom spôsobeným katastrofám dalo zabrániť. Som však iba posol, ktorý vám odovzdáva životne dôležité informácie, za ktoré si sám nemôže pripisovať zásluhy. Čo sa stane odteraz, závisí od vás, od vášho suseda, od celej našej krajiny. Kým a pokiaľ môj hlas neumlčia federálne núdzové predpisy, vojna alebo iné faktory mimo mojej kontroly, sľubujem vám, že urobím všetko vo svojich silách, aby som vás úplne informoval o tom, čo sa deje a kam to vedie. Zatiaľ vás môžem len naliehavo vyzývať, aby ste sa naďalej zverovali do Božích rúk.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter.

Ďakujem vám a nech Boh ochraňuje každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.